Κα΄ Δημοσθένη κρ.
πεφαιτ 27 Αθήν

Εφημ. "Θεσσαλικά Νέα"
πεφαιτ 27
Κ. Β.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Ἡ Πίνδος, εἶναι τὸ ΙΕΡΟΝ ΟΡΟΣ!
Ἡ Πίνδος, εἶναι τὸ νέον Ἀραράτ, εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ ὁποίου διεσώθη ἡ κιβωτὸς τῶν Ἀνθρωπίνων Ἐλευθεριῶν.
Ἡ Πίνδος καὶ τὸ Καλπάκι, εἶναι ὁ τάφος τοῦ Ἀγνώστου στρατιώτου τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ὁποῖον δικαιοῦται νὰ φρουρῇ «μόνον» ἡ ΕΛΛΑΣ!!..

ΠΙΝΔΟΣ

Ἔτος 1ον : Περίοδος 1η — Ἀριθ. Φύλλου 5
Γραφεῖα: Ἁγ. Κων)νου 4 — Ὄροφος 6ος Γραφεῖον 7ον
Τηλέφωνον 53-214 (Μέγαρον ΔΕΒΕΡΙΚΟΥ)
Ἰδιοκτῆται - Διευθυνταί: Κ. ΝΑΚΟΣ — ΧΡ. ΛΑΜΠΡΟΣ
Τυπογραφεῖα «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»
Ἀθῆναι 12η Σεπτεμβρίου 1956 ἡμέρα ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Εἰς τὸν Διοικητικὸν Μηχανισμὸν τοῦ Κράτους, ἡ ἀναλογία τῶν ὑπηρετούντων Ἠπειρωτῶν Ὑπαλλήλων, ἐν ἀναλογίᾳ τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν μεγάλων διαμερισμάτων τῆς Χώρας, ὑπῆρξεν καὶ εἶναι τὸ 1)50 ἑκάστου τούτων.

Ἡ τοιαύτη τεραστία διαφορά, ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὸ γεγονός, ὅτι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ 1821 ἡ ἐκ Πελοποννήσου ἄνοδος τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἀττικὴν καὶ Στερεάν, ἦτο ἀπολύτως φυσικόν, νὰ ἐπανδρώσῃ τὸν μηχανισμὸν τοῦ Νέου Κράτους μὲ στελέχη Πελοποννησιακά, μολονότι τὰ Κρατικὰ ἡνία εἶχον περιέλθει κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς στελέχη Ἠπειρωτικά, ὡς μαρτυρεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ πρῶτος Πρωθυπουργὸς τοῦ νέου Κράτους τῶν Ἀθηνῶν ὑπῆρξεν ὁ Ἠπειρώτης Ι. Κωλέττης, σπουδαῖοι δὲ παράγοντες ὁ Γεννάδιος, ὁ Βεῖκος, ὁ Μακρυγιάννης, ὁ Χατζημιχάλης καὶ τόσοι ἄλλοι.

Ἀλλὰ καὶ διότι, κατὰ τὴν ἐν Τροιζένι Γεν. Συνέλευσιν «οἱ πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου» ἠξίωσαν «ἐπιμόνως» προνόμια... εἰς τὸ Νέον Κράτος.

Ἔτσι ἐπροχώρησεν ἡ ὀργάνωσις τοῦ μικροῦ Κρατιδίου, μὲ βάσιν ἐπανδρώσεως τούτου μὲ Πελοποννησιακὰ στελέχη!...

Ἰδοὺ διατί, ὁλόκληρος ὁ μηχανισμὸς τοῦ Κράτους ἐξακολουθεῖ νὰ καλύπτεται κατὰ μεγάλην πλειοψηφίαν ὑπὸ τῆς Πελοποννήσου. Ἡ δὲ πορεία τοῦ Κράτους πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπεκτάσεώς του, ἔφερε κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁδηγῶν αὐτοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον ἄνδρας Πελοποννησίους, ὡς ὁ Κουμουνδοῦρος — ὁ Καλιφρονᾶς — ὁ Δελιγιάννης καὶ ἄλλοι.

Εἰς οὐδὲν δὲ ὠφέλησε τὴν Ἤπειρον τὸ γεγονός, ὅτι μετὰ τὸν Κωλέττην ὑπῆρξαν βέβαια προσωπικότητες εἰς τοὺς μεγάλους κλάδους τῆς Μηχανῆς, ὡς ὁ Σπυρομήλιος, ὁ Στεφάνου, ὁ Ράδος καὶ τόσοι ἄλλοι, δεδομένου ὅτι ἡ Ἤπειρος ἦτο ἐν δουλείᾳ μέχρι τοῦ 1913. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἠπείρου τῷ 1913, σπανίως οἱ Ἠπειρῶται ἔφθανον εἰς τὴν θύραν τῆς Κρατικῆς μηχανῆς, διότι τὸ πεδίον δράσεως τούτων ὑπῆρξεν ἀείποτε τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου καὶ διέπρεψαν εἴτε ὡς ἔμποροι, εἴτε ὡς ἐπαγγελματίαι καὶ διοτέχναι.

Ἰδοὺ διατὶ καὶ μέχρι τοῦ 1917 οἱ ὑπηρετοῦντες Ἠπειρῶται εἰς τὴν Κρατικὴν μηχανὴν ὑπῆρξαν σπανιώτατοι. Καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ 1917, ἀνευρίσκομεν τοὺς Ἠπειρῶτας εἰς τὸν μηχανισμὸν τοῦ Κράτους καὶ δὴ τῆς πρωτευούσης, οἱ ὁποῖοι καὶ μέχρι σήμερον εἶναι ζήτημα ἐὰν ἀνέρχωνται εἰς ἑκατόν.

Ἐὰν δὲ δὲν εἶχε παραμεληθῆ ἡ Ἤπειρος ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ δὲν εἶχον κλείσει αἱ θῦραι τῆς μεταναστεύσεως πρὸς Ρουμανίαν — Τουρκίαν ἰδίᾳ, εἶναι ζήτημα ἐὰν θὰ κατέφευγε καὶ ὁ μικρὸς αὐτὸς ἀριθμὸς πρὸς τὴν θύραν τοῦ Κράτους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐμεσολάβησαν καὶ πλεῖστα ἄλλα γεγονότα ἐν Ἠπείρῳ, ὡς ἡ ἀνατροπὴ τῆς «πατριαρχικῆς οἰκογενείας» μὲ ἐπακόλουθον τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἀγροτικῶν ἀσχολιῶν, οἱ 5 πόλεμοι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῷ 1912 ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν αὐτῆς, ἡ συμμορτιοπληξία, διὰ νὰ γεννήσουν μετὰ τὸ κλείσιμο τῶν θυρῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ τὴν «ἀνάγκην» πλέον τῆς στροφῆς καὶ τοῦ Ἠπειρώτου πρὸς τὴν Κρατικὴν Μηχανήν.

Πάντως ἕνα εἶναι τὸ θλιβερὸν γεγονός, ὅτι «σπανιώτατα» προτιμᾶται ὡς λειτουργὸς ταύτης, παρ' ὅλα τὰ «σπάνια» προτερήματα, καταρτίσεως, ἐργατικότητος καὶ ἤθους ποὺ τὸν διακρίνουν, διότι παραμένει «ἀθωράκιστος» ἀπὸ πολιτικὴν προστασίαν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς ἀνωτέρω ὀλιγάριθμοι κοσμοῦντες τὸν Κλάδον τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀρετάς των, πάντοτε παραμερίζονται ἢ τελευταῖοι καλοῦνται πρὸς κάλυψιν ἀνωτέρας θέσεως.

Ἔχομεν σημαντικὰς «ὁμαδικὰς» διαμαρτυρίας ὑπ' ὄψιν, παρηγκωνιζομένων Δημοσίων Ὑπαλλήλων Ἠπειρωτῶν.

Ἡ «Ἠπειρωτικὴ Φωνὴ» φρονεῖ ὅτι εἶναι καιρός, νὰ πλαισιωθοῦν μὲ «ζωηρὸν» ἐνδιαφέρον οἱ ὀλιγάριθμοι Ἠπειρῶται Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἠπείρου.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποκατασταθοῦν «ἠθικῶς» βάσει τῆς ἱκανότητος τούτων, ἵνα χρησιμεύουν «ἀποδοτικώτερον», οὐχὶ μόνον διὰ τὰ ὑποχρεωτικὰ τούτων καθήκοντα πρὸς τὴν Πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποβοῦν «οἱ ὀφθαλμοὶ» τῶν πολιτικῶν μας ἐντὸς τοῦ Μηχανισμοῦ τοῦ Κράτους, μὲ βέβαιον τὸ κέρδος ἐπαγρυπνήσεώς των καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ ἐπίλυσιν ζητημάτων, μικρῶν ἢ μεγάλων τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν.

Εἶναι ἀπαράδεκτον «ἠθικῶς» νὰ παραγκωνίζωνται δυναμικοὶ ὑπάλληλοι Ἠπειρῶται, διότι «στεροῦνται» πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἢ νὰ ἐνδιατρίβουν εἰς τὰ καφενεῖα νέοι Ἠπειρῶται ἄνευ ἐργασίας καὶ μὲ ἀρτίαν κατάρτισιν, διότι διὰ τούτους ἡ θύρα τῆς Κρατικῆς Μηχανῆς εἶναι κλειστή.

Κινούμενοι πρὸς ἀπόδοσιν δικαιοσύνης εἰς αὐτούς, ἐργαζόμεθα ὅλοι διὰ τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν προάγωγὴν ταύτης, ὑπὲρ ἧς ἐπαναλαμβάνομεν, κάθε προσπάθεια ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων, θὰ γαλβανίσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην των καὶ φροντίδα.

Ἀγῶνα, λοιπόν, ἂς ἀναλάβουν οἱ «ὑπεύθυνοι» πολιτικοί μας, πρὸς «ἀξιοποίησιν» τοῦ μικροῦ τούτου ἀλλὰ μεγίστης ἀποδόσεως Κλάδου ὑπὲρ τῆς Ἠπείρου.

Κ. Ν.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ κ. ΛΙΝΑΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΑΠΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Ἡ ἀνάθεσις, παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ὑπουργείου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς τὸ ὡραῖον φύλον, ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ πολλοὺς ὡς ἐπιστέγασμα, τῶν πολυετῶν ἀγώνων ποὺ διεξήγαγε τοῦτο, διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἰσότητος, μὲ τὸ ἰσχυρὸν τοιοῦτον, εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα

Ἐὰν ὅμως τοιαύτη εἶναι ἡ ἀντίληψις τοῦ ἄλλου κόσμου, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἠπειρώτας, ἡ ἀνάθεσις τοῦ ἀξιώματος εἰς τὴν σεβαστὴν δέσποιναν Καν Λίναν Τσαλδάρη, ἔχει πολὺ μεγαλειτέραν σημασίαν, καὶ ἔρχεται ὡς φυσικὴ συνέπεια τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς ποὺ ἐπεφύλαξεν ἡ μοῖρα εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἠπειρώτας, νὰ ἔχωμεν τὸ προβάδισμα εἰς κάθε ἐκπολιτιστικὴν ἐκδήλωσιν τῆς χώρας.

Ὁποιος πράγματι μελετήσει ὀλίγον ἐπισταμένως τὴν δρᾶσιν πολλῶν συμπατριωτῶν μας, θὰ ἴδῃ ὅτι ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχει μόνον εἶναι ἐμπνευσταὶ συστάσεως κοινωφελῶν θεσμῶν εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς ἐκπολιτιστικῆς προόδου, ἀλλὰ καὶ οἱ καθοδηγήσαντες αὐτοὺς εἰς τὰ πρῶτα βήματά των.

Εἰς εἰδικὴν μελέτην μας, δημοσιευθεῖσαν εἰς δύο κατὰ σειρὰν τεύχη τῆς «Ἠπειρ. Ἑστίας», ἀνεφέραμεν πλεῖστα ὅσα παραδείγματα τοιούτου προβαδίσματος. Ἐπωφελούμεθα σήμερον τοῦ εὐτυχοῦς διὰ τὴν Ἤπειρον γεγονότος διὰ νὰ μνημονεύσωμεν μερικὰ ἀπὸ τὰ ὀνόματα αὐτά, διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἠπειρ. Φωνῆς».

Ἠπειρώτης οὗτος, ὁ Γεννάδιος ἀπὸ τὰ Δολιανά, ἦτο ὁ πρῶτος διευθυντὴς τοῦ πρώτου Κεντρικοῦ Σχολείου, ποὺ ἵδρυσεν ὁ Καποδίστριας μόλις κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἴδιος συμπατριώτης μας εἶναι καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, καὶ ὁ πρῶτος Ἐπιμελητὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἢ Μουσείου.

Ἠπειρώτης, ὁ Νεόφ. Δούκας ἀπὸ τὰ Σουδενά, ἦτο ὁ πρῶτος Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, τὸν ὁποῖον διώρισε τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν ἐπρόφθασε νὰ διδάξῃ εἰς αὐτὴν «θανάτου ἐπελθόντος».

Καὶ ἔταν ἱδρύθη τὸ Ἐθνικὸν μας Πανεπιστήμιον ἵνα στεγάσῃ τὰς φυγαδευθείσας μούσας εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος, πλειὰς ἐλέκληρος σοφῶν συμπατριωτῶν μας Δόικας, Γεννάδιος, Κλωνάρης, Πάλλης, Στρεῦμπος συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν πρώτων καθηγητῶν του.

Ὅταν δὲ τὸ ἀνώτατον τοῦτο πνευματικόν μας ἵδρυμα ἤρχισε νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν κοινωνίαν τοὺς πνευματικούς του τροφίμους, ὁ πρῶτος πτυχιοῦχος του, καὶ μάλιστα ἀριστοῦχος ἦτο ὁ Ἀναστάσιος Γεύσας, ἀπὸ τὸ Γραμμένον τῶν Κουρέντων, ὁ γνωστὸς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον συγγραφεὺς τῶν Παραλλήλων Βίων.

Μήπως ἔμως δὲν ἦτο συμπατριώτης μας ὁ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ Ἀσείου Πάγου, ὁ Χριστόδουλος Κλωνάρης, ὅταν ὁ θεσμὸς οὗτος ἱδρύετο διὰ Β.Δ. 16)28 Ὀκτωβρίου 1834 ὡς ἀκυρωτικὸν Δικαστήριον, καὶ ὁ ὁποῖος Κλωνάρης μὲ τὰς νομικάς του γνώσεις καὶ τὸ ἀκέραιον ἦθος του, συνέβαλεν ἀρκετὰ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἑλληνικῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν δημιουργίαν δικαστικῆς παραδόσεως;

Καὶ ὁ τρίτος ὅμως διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ὅταν αὕτη μετεφέρθη ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἦτο ὁ Σπυρομήλιος ἀπὸ τὴν Χειμάρραν, διευθύνας αὐτὴν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα, μὲ τὸν αὐστηρόν του καὶ δίκαιον χαρακτῆρα κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν Σχολὴν μίαν πειθαρχίαν ὑποδειγματικήν, ἀπορρέουσαν ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος μόνον.

Ἠπειρώτης ἦτο καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ Φιλολ. Συλλόγου «Παρνασσοῦ», ὁ δακαεξαετὴς Μιχαὴλ Λάμπρος, τὸν ὁποῖον διεδέχθη ὁ δεκατετραετὴς Σπ. Λάμπρος, πατὴρ τῆς Σεβαστῆς Δεσποίνης Καν Τσαλδάρη ποὺ εἶναι συγχρόνως καὶ ὁ πρῶτος Ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου τοῦ Συλλόγου.

Συμπατριώτης μας ὁ Νότης Μπότσαρης ἦτο ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου, ὅπως ἔλεγον τότε, εἰς τὸν ὁποῖον παρὰ τὸ προχωρημένον τῆς ἡλικίας, ἀνετέθη τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἵνα «ὑπὸ τὴν ἔμφρονα ὁδηγίαν του ἔχθροῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος».

Μήπως ἔμως καὶ ὁ Κωλέττης δὲν εἶναι ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς ἐλευθερωθείσης πατρίδος μας, ὅπως ἐπίσης εἶναι καὶ ὁ πρῶτος κοινοβουλευτικὸς Πρωθυπουργὸς ἀναδειχθεὶς τοιοῦτος ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1844;

Καὶ ἔταν ἠλευθερώθη ἡ Ἤπειρος αἱμάσσουσα καὶ τεμαχισμένη τὸ 1912, ὁ Γεώργιος Ζωγράφος ἀπὸ τὸ Κεστοράτι δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Χρηστ. Ζωγράφου, εἶναι ὁ πρῶτος Γεν. Διοικητής της, τὸν ὁποῖον διώρισεν ὁ Βενιζέλος, λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς ἐκτιμήσεως τὴν ἐποίαν ἔτρεφεν οὗτος πρὸς τὸν ἠπειρώτην πολιτικόν.

Ποῖος ἔμως ἀγνοεῖ τὸν ἄλλον ἐκεῖνον συμπατριώτην μας, τὸν Γεώργιον Σταύρου, τὸν ὁποῖον μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἔφερεν ὅλα τὰ τραπεζογραμματιά μας, ὡς σύμβολον τῆς πίστεως τῆς χώρας, ποὺ εἶναι ὁ ἱδρυτὴς καὶ ἐπὶ τριακονταετίαν πρῶτος Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ πρώτου τούτου Πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς χώρας.

Διακέπτομεν τὸν κατάλογον τῶν πρωτοπόρων ἐπιφανῶν συμπατριωτῶν μας, καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ Ὑπουργ. τὸ ὁποῖον ἐκλήθη νὰ διευθύνῃ ἡ ἐκλεκτὴ συμπατριῶτις μας καὶ λέγομεν. Ὅταν μετὰ τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος τὸ 1917 ἵδρυε τὸ λεγόμενον τότε Ὑπουργεῖον Δημοσίας Ἀντιλήψεως πρὸς ἐφαρμογὴν ἐπισήμου κοινωνικῆς πολιτικῆς, εἰς τὸν Σπ. Σῖμον ἀπὸ τὴν Λάβδανην τοῦ Πωγωνίου ἀνέθεσε, τὸ πρῶτον, διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο οὔτε βουλευτὴς τότε. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ἐξελιχθὲν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὸ σημερινὸν Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἐκλήθη νὰ διευθύνῃ ἡ Κα Λίνα Τσαλδάρη, ὡς πρώτη Ὑπουργὸς εἰς τὴν χώραν μας ἡ ὁποία εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ τὴν μέχρι τοῦδε κοινωνικὴν δρᾶσιν της δὲν θὰ διαψεύσῃ τὰς ἐλπίδας ποὺ ἐστήριξεν εἰς αὐτὴν ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εὐλόγως τίθενται εἰς τὸν ἀναγνώστην δύο ἐρωτήματα, τὸ ἐξαιρετικὸν παρουσιάζομεν ἡμεῖς οἱ Ἠπειρῶται, διὰ νὰ τυγχάνωμεν, τῆς προνομιακῆς αὐτῆς τιμῆς τῆς μοίρας;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα εἶναι εὔκολος.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ τιμὴ τοῦ προβαδίσματος εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν τῆς χώρας, ὀφείλεται καθ' ἡμᾶς εἰς τὴν πνευματικήν μας ἀνωτερότητα, τὸν ἀκραιφνῆ καὶ ἀδελφικὸν πατριωτισμόν μας, τὴν προσήλωσιν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, καὶ τὴν προθυμίαν καὶ προσήλωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος. Εἰς τὴν μέλλουσαν γενεὰν εὐχόμεθα νὰ ἐνστερνισθῇ καὶ διαφυλάξῃ, τὰ προτερήματα αὐτὰ τῶν προγόνων της.

Τὸ δεύτερον ἐρώτημα, σπουδαιότερον τοῦ πρώτου εἶναι τὸ κατωθι

Ἐπαρχία ποὺ προσέφερεν, ἐτὸς ἄλλων, τόσα τέκνα ὡς πρωτοπόρους εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν τοῦ ἔθνους, εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ τοποθετῆται ἐπὶ δεκαετηρίας ὁλοκλήρους εἰς τὸ περιθώριον τῆς κρατικῆς μερίμνης, καὶ ὡς ἐπαίτης νὰ δέχεται ψυχία, ποὺ πίπτουν ἀπὸ τὸν πλουσίως δι' ἄλλας ἐπαρχίας ἐστρωμμένον κρατικὸν προϋπολογισμόν;

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου ἐρωτήματος ἡ ἀποστολὴ τῆς «Ἠπειρωτικῆς Φωνῆς» εἶναι μεγάλη. Ἐὰν αἱ σταῖλαι της κατορθώσουν καὶ ἀποσπάσουν τὸ κρατικὸν ἐνδιαφέρον, ὑπὲρ τῆς εὐάνδρου, ἀλλὰ ἄτυχης πατρίδος μας, νομίζομεν ὅτι ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεώς της. Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἐλπίζομεν.

ΝΙΚ. Β. ΠΑΤΣΕΔΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Ἀπεβίωσεν τὴν 7η τρέχ. εἰς Ἰωάννινα συνεπείᾳ ἀσθενείας, ὁ πέως Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν Θεόδωρος Θεοδωρίδης, εἰς ἡλικίαν 71 ἐτῶν.

Ἡ «Ἠπειρωτικὴ Φωνὴ» διερμηνεύουσα τὸ Πανηπειρωτικὸν πένθος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ «ἐπιλέκτου» τέκνου καὶ «σπανίου» ἀγωνιστοῦ τῆς Ἠπείρου, συλλυπεῖται βαθύτατα τοὺς οἰκείους αὐτοῦ.

Περὶ τῆς ὑπερόχου καὶ «ἄνευ προηγουμένου» Κοινωνικῆς αὐτοῦ δράσεως, θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ προσεχές, τῆς Ἐφημερίδος μας εὑρισκομένης ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Δ'Α ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ

ΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΔΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗΝ

Ἡ κατάστασις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν μιᾶς χώρας εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Διὰ τὴν δύσμοιρον Ἤπειρον ὅμως ἡ κανών αὐτὸς δὲν ἐχει θέσιν. Διότι οἱ δρόμοι τῆς Ἠπείρου μας εἶναι οἱ χειρότεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μας. Πλήρης καὶ τελεία ἐγκατάλειψις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ἠπειρωτικῆς ὁδοποιΐας. Καὶ ἀπαρίθμησις τῶν ἀλληλοβλάπτων δυστυχήματα ποὺ σημειοῦνται εἰς τὴν Πατρίδα μας εἶναι ἐπαρκὴς νὰ φέρουν τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ πιθανῶς νὰ ἐπιφέρουν τὰ ἐν λόγῳ ἔργα τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐν κινήσει ὀχημάτων.

Ἡ ΟΛΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ Α

ΕΥΡΕΝ ΕΝΘΕΡΜΟΥΣ ΣΥΜΙ ΠΛΕΙΣΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ ΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

»Ἐπίσης τὸ Σάμα Ἐλληνικὸν Προσκόπων μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον, ζῆλον καὶ ἀγάπη περιέδαλλε τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀδελφότητός μας.

»Ὁ Φείλαο ὅμως νὰ ἐκφράσω καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τόσον τῶν ἠθικῶς ὅσον καὶ ὑφησοφηρικὰ στελέχη τῶν Σωματείων, εἰς δὲ τὴν Προεδρίαν τοῦ Τομείου νὰ ἀποφεχθῇ ὁ διορισμὸς Δικαστικῶν, διότι οὗτοι ἀφοτιωμένοι εἰς τὰ δικαστικά των καθήκοντα δὲν δύνανται νὰ ταυτισθοῦν διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ εὐφραστὶν νὰ ἀποφρόφῃσῃ ἄλλους ἀσθενεῖς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ μέτρα νομοῦς διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ ἀποτελεσματικότητα.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ράσθη σύνταξιν εἰς τὴν ὁδὸν Μενάνδρου καὶ ἀνιγνέφῃ ἡ σημερινὴ οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἐκτιμᾶται τὸ δεκπλάσιον καὶ πλέον ἀπὸ μίαν πολυκατοικίαν πολυκατοικίαν τῶν ἀλλῶν ἀσφαλισμένων εἰς τὰ δικαστικὰ των καθήκοντα δὲν δύνανται νὰ ταυτισθοῦν διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ εὐφραστὶν νὰ ἀποφρόφῃσῃ ἄλλους ἀσθενεῖς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ μέτρα

ΗΓΟΡΑΣΘΗΣΑΝ ΕΚ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ 32 ΜΟΣΧΙΔΑ

Ἀντιπρόσωποι γεωργοκτηνοτρόφων περιοχῆς Ναυπάκτου μὲ ἑπτὰ κεφαλὴς τὸν τοπικὸν γεωπόνον Γεωργινῶν Ἐφαρμογῶν προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν 32 μοσχιδίων φυλῆς «Ζέϊτς» δι' ἀναπαραγωγὴν ἐκ τῆς Ἑλβετίας.

ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐνώπιον τοῦ Κο-

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ὁ Κότς Κολιός

Τοῦ συν.ργάτου μας κ. ΣΩΚΡ. ΓΚΙΟΚΑ, δικηγόρου - Ἰωάννινα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐυὸ ὁ Κώστας μ' ἔλεγε ἀλλὰ λαχτάρα ποὺ δοκίμαζε στὴν Πόλη γιὰ τὴν Ἀθήνα ἀπαγο ἠτεύθηκε καὶ νοσταλγησε τὴν Πόλη· οἱ μάγκες τῆς γειτονιᾶς τὸν πείραζαν ὅσχημα καὶ πολλὰ ἀνειρα ποὺ ἔπλαθε γιὰ τὸ Ρωμέικο διεφεύσθηκαν. Ἀλλ ἐύτυχῶς ὑπομονετικὸς καὶ καλόκαιρος ὅπως ἦτα· δὲν ἄργησε νὰ συνηθῆσῃ καὶ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ κλίμα καὶ ὅσο περισσότε ὁ καιρὸς τόσο κι' ἀγκαλιάζεσθαν περισσότερο κι' ἀποχτῶσε τὰ καλά καὶ περισσότερο τὰ ἐλαττώματα τοῦ τόπου.

Ἔβαλε καὶ φασᾶκι, ἐλλὰ δυσκολεύτηκε νὰ ἔρῃ καταλληλο γιὰ τὸ Ἠπειρωτικὸ τοῦ κεφάλι. Διάβασε ἐφημερίδα, σιζήτησε πολιτικὰ καὶ ἀνθρε κι' αὐτὸς σὲ κόμμα.

Γράφτηκε ὁτὸ σωματεῖο, κι' ἄλλαξε τὸ ὀνομά του σὸ Ἐλληνικοτοριν κΚ ω ν σ τ α ν τ ἰ ν ο ς Ν ι κ ο λ ἀ ο υ κι' ὁχι Κότς — Κολιός ἡ Κώστας Κολιός·

Στὴν Ἀθήγα ἔμεινε τρία χρόνια καὶ μαζὶ μὲ τὶς οἰκονομίες τῆς Πόλης εἴχε Ἐνα στρογγυλοὑτσικο ποσό.

Ποστελόγοσε τώρα τ' ἀγαπημένο του χωριό, τὴ μάνα τοῦ, τὸν πατέρα του, τὶς ἀδελφές του.

Ἔλλειπε ὀκτὼ χρόνια κι' ἔπρεπε νὰ τοὺς ἴδῃ. Τοῦ ἔφραφαν κι' ἐκεῖνοι ν' ἀρθῇ νὰ πατρευτῇ.

Τὶς ἀδελφές του τὶς εἴχαν ἰα.τρέψει, ἤταν πιὰ ἡ σειρὰ τοῦ· ἔκλεισε τὰ εἴκοσι τρία χρόνια, κι' ἤταν ἀρκετὰ μεγάλος.

Ἔπρεπε νὰ ποντρεφτῇ ἀπὸ τὰ εἴκοσι κι' ὀχι νὰ μείνῃ γεροντοπαλλήκαρο εἴκοσι τριῶν χρόνων!...

Τοῦμασε λοιπὸν τὰ χαρτιὰ του πρὸ τῆ μυθικῆ ἐκείνη ἡμερῆ ἐβγαίναν μὲ τὸ πρῶτο, χωρὶς πιστοποιητικὰ, χωρὶς διαπυθοκεις μεγάλες, χωρὶς τοὺς ἀρμόδιους ἀρχηγοὺς τοῦ ἀρμοῦ τοῦ ποιλιτισμένου καὶ προοδευτικοῦ καιροῦ μας.

Ἤπῆκα ὁτὸ πλοῖο κι' ἔφτασε σιὸ; Ἀγίους Σαράντα.

Ἀκόμα ἤταν Τούρκικο. Ἀπ' ἐκεῖ μὲ ζῷο θὰ πήγαινε ὁτὸ χωριό μου.

Ἡ χαρὰ του δὲν περιγράφεται, ἐπειδὴ ἐξεμπαρκάρισε ὁτὸ «Σ κ ὰ λ ω μ α» ,Ὅπως τὸν ἀκούσ ἡ ἀδρκιὰ θαρρσῆσε πὼς ἤταν στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του ποὺ τὸν χάϊδευε καὶ τὸν φίλοσε.

Φορδοῦσε ἀδέκιαι καλὰ ροῦχα κι' εἶχε κι' ἄλλες ἀλλαξιὲς ὁτὴ δαλίτσα του.

Εἶχε ἀγοράσει διάφορα δῶρα γιὰ τὸν Πατέρα του, τὴ μάνα του, τὶς ἀδελφές του, τοὺς συγγενεῖς του, ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς εἴλους του. Κανένα δὲν ἔξχασε.

Στὸ τελωνεῖο, τελοιπὸν ἤτανε ὁ Ἀργυροκαστρίτης Ἐμὶν Ἀγάς ποὺ ἔκανε δεκατιστὸ ὁτὸ χωρὶ του καὶ ποὺ ἔτελίωσε τὸ σχολεχεῖο κοὶ δαπόσοῦσε τὰ δεφτέρα· καὶ τοῦ ἔγραφε τοὺς λογαριασμοὺς.

Βέδαια ὁ Κωνσταντίνος Νικολάου εἶχε ἀλλοδεὶ κοὶ ὁ Ἐμὶν Ἀγάς δὲν τὸν γνώριζε μὲ τὸ ὀνόματι· ἀλλὰ ἀφοῦ ἔγιν ὁ δεύτερος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀγᾶ τὸν ἔκανε ἀμέσοτα ἀγκαλιὰ καὶ τὸν ἔβαλε ἀπὸ τὴ μεσαία θέσι τοῦ τραπεζιοῦ.

—Ἀγάς δὲν τὸν γνώρισε, ἀλλ' αὐτὸς τὸν γνώρισε μὲ τὸ πρῶτο.

Τὸ Τουρκικὸ κράτος ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἶχε στὴν Ἤπειρο περίεργη ὀπαλλήλιαν· μεταχειρίζονταν ὀπαλλήλους Ἠ ο υ σουλμάνους Ἀρβανίτες ποὺ δὲν ἤξεραν γρὶ ἀπὸ τουρκικὰ· ὀότε νὰ γράψουν, ὀότε νὰ διαλόσουν κι' ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς ἤ τ α ν Ἑλληνικὸς, μιλοῦσαν κατ' ἀνάγκην Ἑλληνικὰ μὲ προφορὰ Ἀρβανίτικη.

Τὸ βιβλίο τοῦ πολλὲς φορὲς τὸ κρατοῦσαν Ἑλληνικὸ, γιατὶ πολλοὶ εἶχαν φοιτήσει σὲ Ἑλληνικὰ σχολεῖα. Ἕνας τέτοιος ἤταν καὶ ὁ Ἐμὶν Ἀγάς.

"Οταν ἤρθε ἡ σειρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Νικολάου νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Τελωνεῖο, χαιρέτισε χαμόγελα τὸν γνωστὸν τοῦ Ἐμὶν Ἀγά.

—Καλὴ μέρα Ἐμὶν Ἀγά.

Ὁ Ἀγὰς σήκωσε τὸ κεφάλι του περέργα καὶ ἔσχυξε τὸ μυαλό του νὰ θυμῇθῇ ποιός εἶναι.

—Ἐδῶ μὲ γνωρίζεις Ἐμὶν Ἀγά;

—Πῶς σὲ λένε μό, τοῦ ἀπάντησε ὁ Ἀγάς.

—Κωνσταντῖνος Νικολάου.

—Κωνσταντῖνος Νικολάου;.. Δὲν ἄκουσα ποτὲς μου τέτοιο ὄνομα. Ἀπὸ πιὸ χωρὶ μωρὲ εἶσαι χωριάτης;

—Ἀπ' τὴν Κοντορχαρη, μπέη μου. Δὲ σάγραφα ἐγὼ τὰ δεύτερα ὅταν ἤησον δεκατιστῆς ἐκεῖ;

—Πῶ, πῶ... Ἔκαμε τότε ὁ Τελωνεῖο κὶ ἔκεῖνοι ν' ἀρθῇ νὰ πατρευτῇ.

Τὶς ἀδελφές του τὶς εἶχαν ἰα.τρέψει, ἤταν πιὰ ἡ σειρὰ τοῦ· ἔκλεισε τὰ εἴκοσι τρία χρόνια κι' ἤταν ἀρκετὰ μεγάλος.

Ἔπρεπε νὰ ποντρεφτῇ ἀπὸ τὰ εἴκοσι κι' ὀχι νὰ μείνῃ γεροντοπαλλήκαρο εἴκοσι τριῶν χρόνων!...

Τοῦμασε λοιπὸν τὰ χαρτιὰ του πρὸ τῆ μυθικῆ ἐκείνη ἡμερῆ ἐβγαίναν μὲ τὸ πρῶτο, χωρὶς πιστοποιητικὰ, χωρὶς διαπυθοκεις μεγάλες, χωρὶς τοὺς ἀρμόδιους ἀρχηγοὺς τοῦ ἀρμοῦ τοῦ ποιλιτισμένου καὶ προοδευτικοῦ καιροῦ μας.

Ἤπῆκα ὁτὸ πλοῖο κι' ἔφτασε σιὸ; Ἀγίους Σαράντα.

Ἀκόμα ἤταν Τούρκικο. Ἀπ' ἐκεῖ μὲ ζῷο θὰ πήγαινε ὁτὸ χωρὶ ὁτὸ χωρὶ

Δ'Α ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ

ΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΔΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗΝ

Ἡ κατάστασις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν μιᾶς χώρας εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Διὰ τὴν δύσμοιρον Ἤπειρον ὅμως ὁ κανὼν αὐτὸς δὲν ἔχει θέσιν. Διότι οἱ δρόμοι τῆς Πατρίδος μας εἶναι οἱ χειρότεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μας. Πλήρης καὶ τελεία ἐγκατάλειψις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ἠπειρωτικῆς ὁδοποιΐας. Καὶ ἀποτέλεσμα τὰ ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα ποὺ σημειοῦνται ε[illegible] ἐπακόλο[illegible] φέρον τ[illegible] ποὺ πλη[illegible] ριστικὰς [illegible] τόση ἐγ[illegible] μα αὐτὸ [illegible] τὰ πάντ[illegible] τὸ σκεφ[illegible] ποὺ τὸ [illegible]

Η ΟΛΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ Α[illegible]

ΕΥΡΕΝ ΕΝΘΕΡΜΟΥΣ ΣΥΜ[illegible] ΠΛΕΙΣΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ ΚΑ[illegible]

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

»Ἐπίσης τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον, ζῆλον καὶ ἀγάπη περιέβαλλε τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀδελφότητός μας.

»Ὀφείλω ὅμως νὰ ἐκφράσω καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τόσον πρὸς ἰδικάς μου, ὅσον καὶ τῆς Ἀ[illegible] Δημ. Ν[illegible] ἠθικὴν [illegible] ὁποίαν [illegible] λώτατον [illegible]

»Ἡ ἐ[illegible] λεῖ δι' [illegible] ράδειγμ[illegible]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΧΡ[illegible]
Ἰατρὸς — Ἀκτινολ[illegible]
Κανάρη 19 — Τηλ. 611.391

ΕΝΑ ΚΑΛΟΡΡΑΜΕΝΟ ΚΑΙ ΦΤ[illegible]
Θὰ τὸ βρῆτε Στοὺς
ΑΦΟΥΣ ΓΙΑΝΝΑΚ[illegible]
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 —
Ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Ἀνδρικὰ [illegible]
ΤΠΟΚΑΜΙΣΑ
ΓΡΑΒΑΤΤΕΣ [illegible]
Ἀρίστης ποιότητος καὶ στὰ πιὸ [illegible]

ΛΑΪΚΟ ΛΑ[illegible]
Κάθε δεκαπέντε μέρ[illegible]
προσφορὰ ἑκατομμυρίω[illegible]
ΤΥΧΕΡΟΥΣ
μὲ πρῶτο κέρδος εἰκ[illegible]
1.500.00[illegible]

ΛΑΪΚΟ ΛΑ[illegible]
Κάθε δεκαπέντε μέρες μ[illegible]

ΛΑΪΚΟ ΛΑ[illegible]
Ἡ χρυσῆ φωνὴ τῆς [illegible]

ΟΜ[illegible]
ΔΗΜΟΣΙΑΣ [illegible]
ΚΕΦΑΛΑ[illegible]
ΤΟΚΟΣ 6,5[illegible]
ΕΞΑΙΡΕ[illegible]
70%
(ΚΑΤΟΠ[illegible]
ΑΠΟΦΑ[illegible]
ΕΓΓΡΑΦΑΙ: 1[illegible]
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣ[illegible]
ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑ[illegible]

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ράσθη οἰκόπεδον εἰς τὴν ὁδὸν Μενάνδρου καὶ ἀνηγέρθη ἡ σημερινὴ οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἐστοίχισε τὸ διπλάσιον καὶ πλέον ἀπὸ μίαν πολυτελεστάτην πολυκατοικίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ψηφοθετικὸν στελέχη τῶν Σωματείων, εἰς δὲ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ταμείου νὰ ἀποφευχθῆ ὁ διορισμὸς Δικαστικῶν, διότι οὗτοι ἀφοσιωμένοι εἰς τὰ δικαστικά των καθήκοντα δὲν δύνανται νὰ πα[illegible] τριῶν αὐτῶν κλάδων ἠσφαλισμένων καὶ ἰδίως τῶν ἀρτεργατῶν.

Λόγῳ τῆς συγχωνεύσεως θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως ἡ κατάργησις τῆς κατιοχυρώσεως τοῦ ἀρτεργατικοῦ ἐπαγγέλματος ἐκ τούτου δὲ νισμὸς διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ εὐρωστίαν νὰ ἀπορροφήσῃ ἄλλους ἀσθενεῖς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ μὲ μέτρα [illegible]

ΗΓΟΡΑΣΘΗΣΑΝ ΕΚ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ 32 ΜΟΣΧΙΔΑ

Ἀντιπρόσωποι γεωργοκτηνοτρόφων περιοχῆς Ναυπάκτου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τοπικὸν γεωπόνον Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν 32 μοσχιδων φυλῆς «Σέϊτς» δι' ἀναπαρα[illegible]

ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐνώπιον τοῦ Κα[illegible]

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ 9ΟΥ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 16)9)56

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴ 16 τρέχ. εἰς τὸν Βόλον θὰ συνέλθουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀρτοποιητικῶν Ὀργανώσεων τῆς Ἑλλάδος, πρὸς συγκρότησιν τοῦ 9ου Πανελλαδικοῦ Ἀρτοποιητικοῦ Συνεδρίου,

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, οὔτε αἱ προσπάθειαι αἱ καταβληθεῖσαι, οὔτε ἡ κάμινος τῶν γενομένων Συνεδρίων, κατορθωσαν νὰ λύσουν τοὺς Κυβερνητικοὺς πάγους, ὥστε νὰ ἀποδοθῆ κάποια δυνατὴ ἱκανοποίησις «ἀναγνωριζομένων» πάντοτε ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, δικαίων αἰτημάτων τῆς τάξεως τῶν Ἀρτοποιῶν.

Τί συμβαίνει λοιπὸν καὶ δὲν ἀναγνωρίζωνται τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς τάξεως τῶν Ἀρτοποιῶν, καὶ δὲν δίδεται τέρμα εἰς μίαν κατάστασιν τριετοῦς ἀγωνίας εἰς μίαν τάξιν, τόσον ἐργατικήν, φορολογικῶς ἀποδοτικωτάτην — λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς της φορολογίας — καὶ κοινωνικῶς χρησιμοτάτην;

Γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ «τί συμβαίνει» θὰ ἀσχοληθῶμεν μετὰ τὸ ἐπικείμενον Συνέδριον αὐτῆς τὴν προσεχῆ Κυριακήν, διὰ σειρᾶς ἄρθρων μας, ἂν παρ' ἐλπίδα καὶ μετ' αὐτὸ παρατηρηθῆ ἡ αὐτὴ «τσιγκουνιά», ἀλλὰ καὶ ἀδικία ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐναντίον ταύτης.

Διότι πρόκειται οὐχὶ «περὶ ἀπαιτήσεων» παραλόγων, ἀλλὰ περὶ δικαίου μὴ ἀποδιδομένου, διὰ λόγους ἐπὶ τέλους τοὺς ὁποίους, ὀφείλουν κατὰ τὸ συνέδριον τῆς 19ης τρέχ. ἐπίσημοι ἐκεῖ ἀντιπρόσωποι τῆς πολιτείας, νὰ διατυπώσουν «ἀνοικτὰ καὶ καθαρὰ» ἐγώπιον τῶν ἐκπροσώπων τῆς τάξεως ταύτης.

Τὰ περὶ «τιμαρίθμου» — «Ψωμιοῦ τοῦ λαοῦ» — καὶ λαϊκοῦ γενικοῦ συμφέροντος παραμαμημένα ἀσματα, δὲν δύνανται νὰ κρατήσουν σὲ σοβαρότητα ἀπόψεις ἐπισήμους ἐξαγγελλομένας.

Διότι. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ τὸ «διότι», θὰ ἀπαντήσωμεν προσεχῶς, ἀπευχόμενοι τοῦτο.

Εὐχόμεθα ἔθεν, νὰ πρυτανεύσῃ δικαιοσύνη ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διότι μὲ ἐπανάληψιν τυχὸν διαβεβαιώσεων καὶ εὐχῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ κλείσῃ τὰ θύρας του τὸ Συνέδριον τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν Βόλον στὰς 16 τρέχ. δίδεται ἐξαιρετικὴ ἀπονομῆς τοῦ δικαίου εἰς μίαν τάξιν βιοπαλαιστῶν, ἀφ' ἑνὸς οἱ ἀρμόδιοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ, οἱ καὶ φυσικοὶ συνήγοροι τῶν ἀδικουμένων; Τρέφομεν δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ δεύτεροι θὰ προλάβουν νέαν δι' ὑποσχέσεων παράτασιν τῆς ἀδικίας, ἧς ὁ ἀντίκτυπος τραυματίζει θανασίμως τρεῖς παραμεθορίους ἐπαρχίας τῆς Ἠπείρου.

Κ. Ν.

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως, «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους», ὑπενθυμίζομεν προηγουμένην ὑμῶν εἰδοποίησιν, ἵνα ἅμα τῇ δημοσιεύσῃ σπεύσητε νὰ ἐγγραφῆτε ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις — Περιχώροις καὶ Πειραιᾷ Ἠπειρῶται, διότι «τὸ ὅπλον τῆς ψήφου» εἶναι τὸ «μόνον» ἀποτελεσματικὸν μέσον «ἀξιοποιήσεως» τῆς τεραστίας δυνάμεώς μας στὴ Πρωτεύουσα.

Ἡ «Ἠπειρωτικὴ Φωνὴ» Θὰ διαθέτῃ συνεργεῖον βοηθητικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐκολίαν πρὸς συντόμευσιν τῆς ἐγγραφῆς σας καὶ χορηγήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ σας βιβλιαρίου. Μόνον ἔτσι ἐξοπλισμένοι θὰ ὑπολογιζώμεθα μελλοντικῶς καὶ δὲν θὰ ἀποτελοῦμεν ἀμελητέαν ποσότητα δέκα πέντε χιλιόδες Ἠπειρωτικῶν ψήφων.

γόρου Γεν. Γραμματέως τῆς Συν) δίας ταύτης μετὰ τῆς κυρίας του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ὁ κ. Π. Ζήκας ἀπὸ μικροφώνου ηὐχαρίστησε τοὺς ἐπισήμους καὶ ὅλους τοὺς Πανηγυριστὰς ἰδία δὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Πωγωνησιακῶν Σωματείων καὶ δι' ὀλίγον ἔξῆρε τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητος Στρατινίστης διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν σχέσεων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ χωριοῦ των χ τῆς Στρατινίστας τοῦ Πωγωνίου — τὸν λόγον τοῦ κ. Ζήκα δν τος ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ἀδελφότητος διέκοπτον συνεχῶς οἱ πανηγυρισταὶ μὲ χειροκροτήματα. Μετὰ τοῦ[illegible] καθ' ὁμάδες ἤρχισαν νὰ χορεύουν πατριωτικοὺς χοροὺς οἱ ὁποῖοι συνεχίσθησαν μέχρις ὁ[illegible] διεκόπη γιὰ λίγο τὸ γλέντι καὶ ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Βογᾶν ὅστις δι' ὀλίγων ἀλλὰ ὡραίων λόγων ἔξῆρε τὸ ἔργον τῶν ἀδελφοτήτων αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν Πανηπειρωτ. Συνομοσπονδίαν θὰ ἀξιοποιήσουν τὰ χωριγιά μας. Τὸν λόγον τοῦ κ. Βογᾶ ἐκάλυψαν πολλὰ χειροκροτήματα ἐκ μέρους ὅλων τῶν Πανηγυριστῶν οἱ ὁποῖοι ἐρρίχθησαν καὶ πάλιν μὲ περισσότερο κέφι στὸ γλέντι τὸ ὁποῖον παρετάθη μέχρι τῶν πρωΐνῶν ὡρῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων καὶ Πανηγυριστῶν διεκρίναμεν ὡς προελέχθη τὸν Ὑπ)γὸν κ. Ν. Ἀθανασίου μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν τέως Ὑπ)γὸν καὶ ἤδη Βουλευτὴν κ. Χρ. Παπασταύρου, τὸν κ. Κελένην Δ) τὴν Κέντρου Ἀλλοδαπῶν μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν κ. Ἰ. Βογᾶν Προεδρ. Πανηπειρ. Σ)δίας τὰ Δ)κὰ κυρίας του,τὸν κ. Ἀχ. Παποδόπουλον μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν κ. Π. Σεχότουλον Προέδρου Ἀδελφότητος Βασιλικοῦ, τὸν κ. Δ. Κωτζόρην Πρόεδρον Ἀδελφότητος Δολοῦ, τὸν κ. Ἀθ. Γκογκώνην Δ) ντὴν Ἠπ. Μέλλοντος, τὸν ἐπίτιμον Πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος Στρατινίστης κ. Π. Ζήκαν μετὰ τῆς κυρίας του, τοῦ υἱοῦ Κων)νου καὶ συμβούλια πολλῶν Ἀδελ. Πωγωνίου. Τὸ Π.σ.δ.ε.ον τῆς Ἀδελφότητος Στρατινίστης ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἀθ. Μαγκώνην Π.όεδ.ον, Δ. Γούμεινον, Πρόκ. Κωτσίνην, Χαρ. Ἀγγελὴν, Θεόδ. Γκολέμην, Φιλ. Μπολοβώκην, Εὐαγ. Γκαμπίτσην, Γ. Στούκαν ὡς καὶ τοὺς κ.κ. Ἰ. Παπαδόπουλον, Στ. Καραδῆμον, Δημ. Σουλόκην, Ἰ. Παππᾶν, Χρ. Τσρίδην τοὺς Δ. καὶ Π. Γούμενον οἰκογενειακῶς, τὸν Δικ. Γκολέμην, Ἀνδρ. Μπαγιανὸν, ἀδ)φοὺς Μάου, ἀδ)φοὺς Μαγκώνη, ἀδ)φοὺς Καραγιάννη, ἀδ)φοὺς Γκομπίτση, ἀδ)φοὺς Γκολέμη, Γ. Στούκαν, ἀδ)φοὺς Σιούφα τοὺς κ.κ. Παπαντωνίου, Τασούλα, Κουμελὴν καὶ ἄλλους τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν.

Τὸ Πανηγύρι τῆς Στρατινίστης θὰ μᾶς μείνῃ ἀλησμόνητον, ὀφείλομεν δὲ ἐφ' ἅπαξ πρωτίστως εὐχαριστήσωμεν τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὴν τιμητικὴν προσήλωσιν νὰ συγχαρῶμεν θερμῶς ταῦτο διὰ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς Πανηγύρεως.

ΧΡ. ΛΑΜΠΡΟΣ

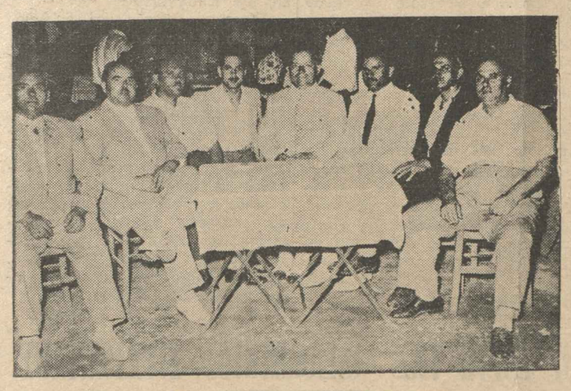

Στρατινιστιῶτες στὸν Ἅγιο Ρέντη

ΑΡΤΕΡΓΑΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης 29ης τρέχοντος συνεκροτήθησαν εἰς Ἀθήνας — Πειραιᾶ ἐγκώδεις συγκεντρώσεις τῶν Ἀρτεργατῶν.

Κατ' αὐτὰς ἐπεκράτησεν ὁμόθυμος προσέλευσις ἄνευ προηγουμένου καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιλύσεως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ ψηφισματί των ἐκτεθειμένων ζητημάτων, θὰ συνεχίσωσιν τὸν ἀγῶνα των.

Οἱ ρήτορες μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Πρόεδρος ἀρτεργατῶν Ἀθηνῶν καὶ Γεν. Γραμματεὺς κ.κ. Ντάλλιος καὶ Γκαρώνης Θωμᾶς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Πετσανᾶς, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων των ἐπὶ τῶν κινδύνων οὓς διατρέχει ἡ τάξις καὶ ἐζήτησαν ὅπως ὅλοι εὑρίσκωνται ἐν ἐπιφυλακῇ καλλιεργοῦντες μεταξύ των τὸ πνεῦμα τῆς ἑνότητος χωρὶς τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ νὰ διεξαχθῇ ἐπιτυχὴς ἀγὼν σὲ περίπτωσιν ἀπεργίας.

Τελικὰ ἐν τῷ μέσῳ χειροκροτημάτων ἐνεκρίθη τὸ κατωτέρω ψήφισμα τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσε[illegible] ἀρτεργατῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Συνελθόντες σήμερον 29ην π.μ. ἡμέραν τετάρτην καὶ ὥραν 5ην μ.μ. εἰς ἔκτακτον Γεν. Συνέλευσιν εἰς τὸ Θέατρον Παπαϊωάννου ἐδῶ Πατησίων οἱ ἀρτεργάται Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀκούσαντες δὲ τὴν Διοίκησίν των ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν της πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐπιμέρους ζωτικῶν ζητημάτων καὶ τὴν ἀρνητικὴν αὐτῶν ἀπάντησιν, τονίσαντες δὲ τὴν ἄνευ προηγουμένου ἐξαθλίωσιν τοῦ Κλάδου.

Ἀπεφασίζουν καὶ ἐγκρίνουν τὴν ὑποβεληθεῖσαν τοῦ παρόντος ψηφίσματος διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀξιοῦντες τὴν ἐπίλυσιν τῶν κάτωθι αἰτημάτων.

1) Τὴν ψήφισιν τοῦ ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου περὶ πόρων τοῦ Τ.Α.Α.Μ.Μ. καὶ τὴν ἀμὴ συγχώνευσιν τοῦ Ταμείου [illegible]ας.

2) Αὔξησιν τιμαριθμικοῦ ἡμερομισθίου.

3) Μείωσιν κατεργασίας ἀλεύρου γιὰ νὰ τοποθετηθοῦν οἱ ἄνεργοι ἀρτεργάται στὴν δουλειά, ὡς εἰς τὰ τῷ ὑποβληθέντι ὑπομνήματι αἰτήματα.

Ἐντολῇ Γεν. Συνελεύσεως
Ὁ Προϊστάμενος
ΝΤΑΛΙΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ - ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅσων ὁ ἀγαπητὸς κ. Τσάκας ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος «Ἠπειρωτικὸν Μέλλον» τῆς 6.9.56 εἴχεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς: Διὰ τοῦ δημοσιεύματός μας Κε Τσάκα δὲν εἴχαμε οὐδεμίαν πρόθεσιν νὰ θίξωμεν τὴν γενέτειράν σας Κόνιτσαν ἥτις ἔχει ὄντως καταστῆ θρῦλος, οὔτε προσωπικὸν ἀγῶνα διενοήθημεν νὰ κάμωμεν οὔτε μὲ ὑμᾶς οὔτε μὲ ἄλλον τινὰ Κονιτσιώτην. Ἐκπλησσόμεθα ὅμως διότι Κε Τσάκα ἐτάχθητε νὰ ὑποστηρίξητε τὸν Σε6. Μητροπολίτην Δρυϊνουπόλεως ὅστις νομίζομεν δὲν ἔχει ἀνάγκην συνηγόρου ἐν προκειμένῳ. Ὑπεστηρίξαμεν ὅτι ἡ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς τῆς Κονίτσης ἔχει φυσικὴν ἕδραν της τὸ Δελβινάκιον διότι εἰς τὴν Μητρόπολιν Δρυϊνόπολεως περιλαμβάνονται χωριὰ τοῦ Πωγωνίου ἅτινα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εὑρίσκονται ὑπὸ Ἀλβανικὴν κατοχήν, φυσικὸν λοιπὸν ἦτο, καὶ τοῦτο ἀνεγνωρίσθη ἄλλως τε καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον — ἡ Μητρόπολις αὕτη νὰ ἑδρεύῃ εἰς τὸ ἐλεύθερον τμῆμα τοῦ Πωγωνίου.

Δὲν ἀμφισβητοῦμεν ὅτι ἡ Κόνιτσα εἶχε πάλαι ποτὲ Μητρόπολιν —τοῦτο ὅμως εἶναι εἰς βάρος σας Κε Τσάκα διότι ἐπετρέψατε καὶ κατηγήθη αὕτη καὶ προσηρτήθη — κακῶς — εἰς τὴν Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς, διότι νομίζομεν ὅτι ἡ Μητρόπολις Κονίτσης καὶ Βελλᾶς ἔδει νὰ διατηρηθῆ, ἀποσπασθῶσιν δὲ εἰς αὐτὴν διάφορα χωριὰ τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ὥστε νὰ καταστῇ αὐτάρκης.

Τί λοιπὸν ἔχετε μαζί μας; Ἀντὶ νὰ καταφέρεσθε κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ νὰ φροντίσητε διὰ τὴν ἀνεξαρτητοποίησιν τῆς Μητροπόλεως Κονίτσης ἐξακολουθῆται νὰ βάλετε κατὰ τῆς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως;

Ὀρθότατα ὁ κ. Γκογκώνης σᾶς ἀπαντᾶ ἐν σχολίῳ διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια Κε Τσάκα καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ὀφείλετε νὰ στραφῆτε, εἴμεθα μάλιστα πρόθυμοι νὰ γίνωμε συμπαραστάται σας ἐὰν μᾶς χρειασθῆτε διότι πρέπει καὶ ἡ Κόνιτσα νὰ ἔχῃ Μητρόπολιν ὄχι ὅμως εἰς βάρος τοῦ Πωγωνίου ἀλλὰ εἰς βάρος ἐκείνων οἵτινες ἀπηρφάνισαν Μητροπολιτικῶς τὴν Κόνιτσαν.

ΧΡ. ΛΑΜΠΡΟΣ

ΟΙ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ

Ἐκτὸς τῶν ἀφιχθέντων 28 Ἠπειρωτῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν αἰχμαλώτων διὰ τοῦ ὁπλιταγωγοῦ «Ἀλιάκμων» πρὸ ἡμερῶν, εἰς τὴν Ἀλβανίαν κρατοῦνται καὶ ἄλλοι 80 περίπου στρατιωτικοὶ Ἠπειρῶται αἰχμάλωτοι.

Ἡ «Ἠπειρωτικὴ Φωνὴ» ἐνήμερος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων, δύναται νὰ παράσχῃ πληροφορίας εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον καθ' ἑκάστην καὶ ὥρας 6 — 8 μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Ἀριθ. Πρωτ. 1678

Πρὸς τὴν
Ἐφημερίδα «Ἠπειρωτικὴ Φωνὴ»
Ἀθήνας

Ἐκ τῆς ἀπὸ 7.8.56 ὑμετέρας ἐπιστολῆς ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς ὑμετέρας ἐκδόσεως μελλούσης νὰ ἐξυπηρετήσῃ μεγάλως τὰ Ἠπειρωτικὰ συμφέροντα. Συγχαίροντες ὅθεν ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ταύτῃ, εὐχόμεθα πᾶσαν εὐόδωσιν καὶ προκοπὴν εἰς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον.

Ὁ Μητροπολίτης
(Ὁ Ἰωαννίνων ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)

Ἐν Πτολεμαΐδι τῇ 20)8)56

Φίλτατέ μου κ. Νάκο,

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ εἶδα τὴν ἔκδοσιν τῆς «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ», ἥτις εἶναι πλέον ἢ βέβαιος ὅτι θέλει συμβάλη ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ἄλλας Ἠπειρωτικὰς ἐφημερίδας καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἠπείρου εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἀγαπητοῦ μας Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ.

Ἡ δυστυχία τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ μὲ συγκινεῖ πάντα καὶ δὲν λησμονῶ ὅτι περνώντας πρὸ τοῦ πολέμου 1940 ἀπὸ τὰ χωριὰ τὸν εὕρισκα τὸν κόσμο αὐτὸν ἐργαζόμενον προσπαθοῦντα νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰ ἄγονα χωράφια στὶς πλαγιὲς τῶν ἀποκρήμνων βουνῶν τῆς Ἠπείρου.

Εἶχαν ὅλην τὴν καλωσύνην νὰ μὲ προσκαλοῦν στὸ γεύμα των λέγοντάς μου «κάτσε νὰ φᾶμε λίγο ψωμί».

Ἦταν δυστυχὼς ἡ πραγματικότης, γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ψωμὶ καὶ μάλιστα καλαμπόκι καὶ κανένα κρεμμύδι, τίποτε ἄλλο δὲν ὑπῆρχε στὸ μενοῦ τῶν ὑπερόχων αὐτῶν Ἑλλήνων.

Καὶ ὅμως ὁ κακοτυχισμένος οὗτος λαὸς ὑπῆρξε πέντε πρωτοπόρος εἰς θυσίας γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος.

Γιὰ ἕνα μόνον πρᾶγμα εἶμαι ὑπερήφανος, ὅτι εἰς στιγμὰς Ἐθνικῆς ἀγωνίας ἀλλὰ καὶ ὑπερηφανείας συνεπολέμησα μὲ τὰ νεώτερα παιδιὰ τῶν Παργιανῶν προγόνων μου καὶ ἐθαύμασα τὸν πατριωτισμόν, τὴν αὐτοπεποίθησιν ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην καὶ αὐτοθυσίαν των.

Εἶναι γνωστὴ ἡ μόνη διέξοδός των ὕστερα ἀπὸ τὴν δυστυχίαν ποὺ δέρνει τὸν κόσμον αὐτὸν ἡ ξενητειά, ὅπου καταφεύγουν τὰ πιὸ ἰσχυρὰ στὸ σῶμα, στὴν ψυχὴ καὶ στὸ μυαλὸ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρίως τῆς ἀγόνου Ἠπείρου. Ὅμως αὐτοὶ οἱ σεμνοὶ καὶ φίλεργοι νέοι ἐτίμησαν τὴν πατρίδα των καὶ ἐφιλοδόξησαν νὰ προσφέρουν ὅτι μποροῦσε ἕκαστος πρῶτα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ τελευταῖα γιὰ τὴν Ἤπειρο. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Ἠπειρῶται ὑπῆρξαν οἱ μεγαλύτεροι δωρηταὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Ἕλληνες (δηλ. κατὰ πλεονότητα οἱ Ἠπειρῶται) οἱ περισσότεροι δωρηταὶ τοῦ κόσμου.

Τί θὰ ἦταν ἡ παλαιὰ Ἀθήνα χωρὶς τὰ καλλιμάρμαρα ἱδρύματα τῶν Ἠπειρωτῶν;

Εὔχομαι πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ σας.

Μὲ ἰδιαίτερη ἐκτίμησιν τῶν προσπαθειῶν σας καὶ ἀγάπην
ΠΑΝ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Πρὸς τὴν
Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος
«Ἠπειρωτικὴ Φωνὴ»
Ἐνταῦθα

Φίλοι συμπατριῶται,

Μετ' εὐχαριστήσεως ἔλαβον καὶ τὸ δεύτερον φύλλον τῆς παρ' ἡμῶν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἠπειρ. Φωνὴ». Τὸ πλούσιον καὶ ποικίλον περιεχόμενον αὐτῆς καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις μοῦ ἐπροξένησαν μεγίστην χαράν. Ὡς Κονιτσιώτης Σᾶς συγχαίρω ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου καὶ εὔχομαι ἐς τὸν πανάγαθον πατέρα Θεόν μας νὰ εὐλογῇ τώρα καὶ πάντοτε Σᾶς προσωπικῶς καὶ τὸ ἔργον Σας.

Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ὁ πατριωτικὸς δρόμος ,τὸν ὁποῖον ἐκλέξατε καὶ ἤδη ἀναλάβατε, εἶναι τραχύς, ἀνηφορικός, καὶ πλήρης ἐμποδίων καὶ θυσιῶν. Ἡ δύναμις ὅμως τοῦ Ἠπειρωτισμοῦ Σας, εἶμαι βέβαιος, ὅτι πάντα ταῦτα θὰ τὰ ἐξουδετερώσῃ καὶ ὡς καλοὶ ἀθληταὶ θὰ διακριθῆτε τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων τῶν Ἠπειρωτῶν. Διὰ τὸν καλὸν πατριωτικὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀνελάβατε Σᾶς ἀνήκει πᾶς ἔπαινος, τιμὴ καὶ δόξα.

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν μοῦ ἐπροξένησε τὸ φωτογραφικὸν λεύκωμα τῶν ἐν Ἀθήναις ἠπειρωτικῶν ἱδρυμάτων. Σᾶς ἀξίζουν πολλὰ συγχαρητήρια.

Ἐπίσης Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν προσεχῆ ἀπασχόλησιν τῆς